

॥ पखा पखी को अंग ॥
मारवाडी + मराठी
सत्संग

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थांमध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थांमध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

॥ अथ पखा पखी को अंग लिखंते ॥

राम

॥ चोपाई ॥

राम

पखा पखी मे सब जग बंधीयो ॥ निर्पख बिरळा कोई ॥

राम

राम

पख कूं छाड निरंतर खेले ॥ सो जन पेला होई ॥१॥

राम

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात,माया नश्वर आहे,तरी ही अशा नश्वर

राम

राम

मायेला ब्रम्हा,विष्णु,महेश या त्रिगुणीमायेने जगाच्या समोर माया ही सत्य आहे याची

राम

राम

जाणीव व्हावी असे तिचे परचे चमत्कार करवून दिले याकारणाने माया ही सत्य आहे

राम

राम

ही जगाच्या लोकांना जाणीव घेऊ लागली ही सर्व सुख देणारी आहे असा जगाला

राम

राम

विश्वास येऊ लागला याकारणाने मायेचे वेगवेगळे अनेक पक्ष ब्रम्हा,विष्णु,महेश ने

राम

राम

निर्माण केले आहेत.अशा नश्वर मायेला खरी समजून मायेच्या वेगवेगळ्या पक्षांमध्ये

राम

राम

सर्व जगाच्या लोकांनी स्वतःला बांधुन घेतले आहे याकारणाने मायेच्या पलिकडील

राम

राम

सतस्वरूपाला हे जगातील लोक जाणत नाही असे मायेच्या पलिकडील सतस्वरूपाला

राम

राम

कोणी विरळेच जाणतात जे मायेच्या वेगवेगळ्या पक्षांना सोडतील आणि मायेच्या

राम

राम

पलिकडील सतस्वरूपात नेहमी खेळतील तेच संत होणकाळाच्या पलिकडे आहे. ॥१॥

राम

जंगम जोगी सेख सन्यासी ॥ षट द्रसण जग सारा ॥

सब ही मील दिसूं दिस खाँचे ॥ ब्रम्ह एक निरधारा ॥२॥

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात जोगी,जंगम,सेवडा,सन्यासी,फकीर,ब्राम्हण

राम

राम

आणि सर्व जगातील लोक हे सर्व ज्या मायेच्या भक्तीत लागले आहे त्यालाच सत्य

राम

राम

समजायला लागून गेले त्या भक्तीतच मला महासुख नेहमीकरीता मिळेल हे समजायला

राम

राम

लागले त्याच्यात काळाचे दुःख पडणार नाही असे समजायला लागले जसे योगीला योग

राम

राम

खरा वाटू लागला तर ब्राम्हणाला वेद खरे वाटू लागले.याकारणाने योगी योगाचा पक्ष

राम

राम

ताणू लागला तसेच ब्राम्हण वेदाचा पक्ष ताणू लागला परंतु दोघांनी हा विचार नाही

राम

राम

केला की,योग हा मायेपासून उत्पन्न झाला आहे आणि वेद ही मायेपासून उत्पन्न झाले

राम

राम

आहे माया ही तर नश्वर आहे.ती काळाच्या आधारावर फळ देत आहे.अशी माया

राम

राम

वेगवेगळी कशी आहे व आम्हाला नेहमी सुख कसे देईल आणि काळाच्या दुःखातून

राम

राम

आम्हाला कशी मुक्त करेल म्हणजे आम्हाला जर परमसुख पाहिजे असेल तर जो

राम

राम

काळाच्या पलिकडे आहे आणि संसारीला सुख देण्यात ज्याला कोणाच्या आधाराची

राम

राम

गरज नाही अशा ब्रम्हची भक्ती करायला पाहिजे.॥२॥

राम

षट सात्र बेद पुराणा ॥ अडे भिडे सूं माया ॥

जन सुखराम ब्रम्ह सो नेःचळ ॥ चले डिगे सो काया ॥३॥

४ वेद ६ शास्त्र, १८ पुराण हे मायेच्या आधारेने निर्माण झाले आहे ४ वेद ब्रम्हाने बनविले

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम आहे.१८ पुराण वेदव्यासांने बनविले आहे,६ शास्त्र जेमेनी,कणाद, कपील, पातंजली,
राम व्यास ३ऋषी मुनींनी बनविले आहे म्हणजे सर्व ६शास्त्र,४ वेद,१८ पुराणाची मूळ
राम नश्वर माया आहे,अमर ब्रम्ह नाही आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात माया
राम ही नश्वर आहे ती वेगवेगळी नाही.(म्हणजे दिसण्याकरीता वेगवेगळी दिसून राहिले आहे
राम परंतु आहे तर माया)तरीही ती खरी आहे,हा भ्रम होऊन गेल्या कारणाने एक शास्त्र
राम स्वतःला सत्य समजून दुसऱ्या शास्त्राला असत्य समजून त्या शास्त्रासोबत भिडत आहे
राम किंवा अडून राहिला आहे.ही स्थिती वेदांमध्ये आपसात आहे आणि ही स्थिती
राम पुराणांमध्ये आपसात आहे कोठे कोठे पुराण वेदासोबत अडून राहिला आहे तर कोठे
राम वेद शास्त्रासोबत भिडून राहिला आहे.असे आपसात भिडण्याचे व अडण्याचे अनेक
राम प्रकार होऊन राहिले आहेत परंतु अडणारे व भिडणारे हे नाही समजत की,या शास्त्रांना
राम बनविणारे वेदांना बनविणारे,पुराणाला बनविणारे या सर्व मायावी काया आहे. ही काया
राम अमर नाही.ही काया जन्मते आणि मरते मग अशा चलायमान मायेपासून निश्चल स्थिती
राम प्रगट कशी होईल?निश्चल तर फक्त सतस्वरूप ब्रम्ह आहे त्याचा शरणाच आम्हाला
राम निश्चल स्थिती प्रगट करून देईल.याकरीता अशा विना निश्चलतेच्या पंथामध्ये पक्षांमध्ये
राम का बांधून राहायचे?यांना सोडून सत पंथाला शोधून महासुखात का जाऊ नये हा
राम जगत विचार करीत नाही उलट स्वतःला पक्षामध्ये बांधून ठेवून अमुल्य मनुष्य देहाची
राम खराबी करून देतात. ॥३॥

कुंडल्या ॥

नारायण सन्यास कहे ॥ जोगी कहे आदेस ॥

नमष्कार रिषाँ कहयो ॥ सदा पंथ मे बेस ॥

सदा पंथ मे ब्हेस ॥ अल्ला फकिर सरावे ॥

बंदना मान्यो जैन ॥ सत्त सत्तनाम्याँ भावे ॥

सुखराम रहीम कोई राम कहे ॥ आ पखा पखी की रेस ॥

नारायण सन्यास कहे ॥ जोगी कहे आदेस ॥१॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,या जगातील साधुंनी या मायेपासून
राम उपजलेल्या धर्मांना कसे खरे मानून स्वतःला बांधून घेतले आहे हे एक एक उदा.देऊन
राम सांगतात.

राम १) संन्यास धर्म-मायेपासून उपजला आहे त्याचा साधु संन्यासी नारायण-नारायण
राम म्हणतो.

राम २) जोगी धर्म-मायेपासून उपजला आहे त्याचा साधु एक दुसऱ्याला भेटल्यावर आदेश
राम म्हणतो.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ३) ऋषी-ब्रम्हाचे पुत्र आहे ब्रम्हाची उपज मायेपासून आहे हे आपसात भेटल्यावर नमस्कार म्हणतात.

राम

राम ४) कुंडापंथाचे साधु एक दुसऱ्याला भेटल्यावर सदा बोलतात हा धर्म मायेपासून उपजला आहे.

राम

राम ५) फकीर-आपसात भेटल्यावर अल्ला म्हणतात फकीराचा धर्म मायेपासून निघाला आहे.

राम

राम ६) जैनधर्मी साधु-ही माया आहे ५ इंद्रियांना तापवतात हे आपसात भेटल्यावर वंदना शब्दाचा प्रयोग करतात किंवा म्हणतात.

राम

राम ७) सतनामी पंथाचा साधु-आपसात भेटल्यावर सतनाम-सतनाम म्हणतात सतनाम शब्द ही माया आहे. हे ५२ अक्षरां मधील आहे हा ब्रम्ह शब्द नाही.

राम

राम ८) फकीर-काही मुसलमान फकीर रहीम म्हणतात तर काही हिंदू साधू राम म्हणतात रहीम आणि राम ही माया आहे ते नेःअक्षर,सतस्वरूपी ब्रम्ह नाही.

राम

राम अशाप्रकारे जगाच्या साधूंनी वेगवेगळ्या धर्माला सत समजून आपला आपला पक्ष बनवून घेतला आहे.हे जगातील साधु हे नाही समजत की,हे सर्व धर्म मायेची उपज आहे आणि माया तर नश्वर आहे.मग अशा मायेची साधना करुन साधु बनल्याने काळ कसा सुटेल?अनंत सुखांचा देश कसा मिळेल? ॥१॥

राम

कोईक राधा किसन कहे ॥ कोईक सिताराम ॥

कोईक सिव सिव कर रहया ॥ कोई लहे बिस्न को नाम ॥

कोई लहे बिस्न को नाम ॥ किणी सत साहेब मान्यो ॥

दत्त कपल तत्त चीन ॥ ब्रम्ह बिन और न जाण्यो ॥

सुखराम ब्रम्ह तो एक ही ॥ अे पखा पखी का काम ॥

कोईक राधा किसन कहे ॥ कोयक सिताराम ॥२॥

राम १) कित्येक साधु तसेच जगातील लोक राधाकृष्ण म्हणतात राधाकृष्ण हे मानवी देहाचे नाव आहे.हे सतस्वरूप ब्रम्ह नाही.

राम

राम २) कित्येक साधु सितारामाचा जप करतात.सिताराम हे देखिल मायावी देहाचे नाव आहे हे सतस्वरूप ब्रम्ह नाही.

राम

राम ३) कित्येक साधक शिव शिव उच्चारतात.शिव ही इच्छेपासून उपजलेली माया आहे.हे ही सतस्वरूप ब्रम्ह नाही.

राम

राम ४) काही साधक विष्णुचे नाव जपतात हे विष्णू नाव विष्णूच्या देहाचे आहे.विष्णू ही माया आहे.ते सतस्वरूप ब्रम्ह नाही.

राम

राम ५) काही साधक सतसाहेबाचा जाप जपतात सतसाहेब हे ५२ अक्षरांचे नाव आहे हे

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सतसाहेब म्हणजे सतशब्द ब्रम्ह होत नाही.

राम

राम अशाप्रकारे जगाचे साधु आणि लोकांनी मायेला सतब्रम्ह समजून आपआपले पक्ष बनवून
राम घेतले आहे आणि आपसात अडून राहिले आहे भिडून राहिले आहे आणि खेचाताणी
राम करून राहिले आहेत.याकारणाने खरा सतस्वरूप ब्रम्ह ओळखण्याकरीता मनुष्य देह
राम मिळाला होता तो सुटून जातो आणि पखापखीच्या कामात मनुष्य देह गमवून देतात.हे
राम साधु हे नाही विचार करत की,दत्त,कपील हे पखापखीत कां नाही अटकले?ते ही
राम साधना करीत आहेत ते ही मनुष्य देहात आले आहे परंतु ते तत्तब्रम्हला शोधून
राम त्याच्यात अलमस्त लीन झाले होते त्यांनी दुसऱ्या मायावी धर्माचा त्याग कां केला
राम होता?आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात जो मनुष्य हा विचार करेल की
राम दत्त आणि कपिलने काय केले?तोच मनुष्य नश्वर मायेचे पक्षीय धर्म त्यागेल आणि
राम निरपक्ष ब्रम्हचा शरणा घेईल.॥२॥

कवत ॥

अे अेकी बिस्न करीम ॥ राम रहीमी हे अेको ॥

बीबी आदम हवा ॥ सिव पारबती देखो ॥

दोजख नरक न दोय ॥ भिस्त बैकूठ न दूजा ॥

अेकी मिंदर मसीत ॥ अेक अेकादसी रोजा ॥

तसबी माळा अेक ही ॥ यूं हिंदू मुसलमान ॥

पखा पखी सुखराम के ॥ ज्यांरी खांचा ताण ॥३॥

राम मायेच्या भरमावण्याने हिंदू-मुस्लीम एकाच वस्तुला दोन कसे मानतात आणि आपसात
राम कसे ओढाताण करतात आणि एकाच गोष्टीला दोन वेगवेगळ्या वस्तु कसे समजात
राम यावर ही साखी आहे.

राम १)हिंदू-विष्णुला मानतो आणि मुस्लिम करीमला मानतो मूळात करीम आणि विष्णू हे
राम एकच शरीर आहे हे भिन्न शरीर नाही अशा एकाच देहाला हिंदू विष्णू म्हणून सांगतो
राम आणि मुस्लिम करीम म्हणून पुकारतो आणि आपसात माझा विष्णू करीमपेक्षा मोठा
राम आहे असे हिंदू म्हणतात तर मुस्लिम माझा करीम विष्णूपेक्षा मोठा आहे अशी
राम ओढाताण करतात.

राम २)असेच राम आणि रहीम हे दोन्ही एकच आहे राम आणि रहीम हे दोन्ही एकच शरीर
राम आहे हे वेगळे शरीर नाही अशा एकाच देहाला हिंदू राम म्हणून म्हणतात आणि मुसलमान
राम रहीम म्हणून पुकारतो आणि आपसात माझा राम रहीम पेक्षा मोठा आहे असे हिंदू
राम म्हणतात तर मुस्लिम माझा रहीम रामापेक्षा मोठा आहे अशी ओढाताण करतात.

राम ३) असेच आदम हवा आणि शिव पार्वती एकच आहे.आदम म्हणजे शिव आणि हवा

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम म्हणजे पार्वती आदम आणि शिव हे दोन पिंड नाहीत हे एकाच पिंडाचे दोन नाव आहेत.
राम असेच हवा म्हणजे पार्वती हे दोन पिंड नाहीत ते एकच पिंड आहे एकाच पिंडाला
राम मुस्लिम हवा म्हणून पुकारतात तर हिंदू त्याच पिंडाला पार्वती म्हणून पुकारता आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात हे दोन्ही एकच पिंडाचे नाव न समजल्यामुळे
राम हिंदूना शिव पार्वतीच्या नावावर विश्वास आल्यामुळे त्याला खरे आणि मोठे मानतात
राम तर मुसलमान आदम हवाला खरे आणि मोठे मानतात आणि आपसात हिंदू आमचे
राम शिव-पार्वती श्रेष्ठ आहे आणि तुमचे हवा आदम श्रेष्ठ नाही असे विवाद करतात
राम त्याचप्रकारे मुस्लिम हवा आदमला श्रेष्ठ समजतात आणि शंकर पार्वतीला कनिष्ठ
राम समजतात आणि व्यर्थच आपसात विवाद उभा करतात.

राम अशाचप्रकारे

राम ४)दोजख आणि नरक दोन्ही एकाच जागेचे नाव आहे.

राम ५)भेस्त आणि वैकुंठ हे वेगवेगळे नाहीत हे ही एकाच पुरीचे नाव आहे.

राम ६)मंदिर आणि मस्जिद हे एक आहे वेगवेगळे नाहीत मंदिरात मायेच्या देवतांची भक्ती
राम केली जाते तर मस्जिद मध्ये ही मायावी देवतांचीच भक्ती केली जाते.

राम ७)एकादशी रोजा हे एक आहे.एकादशी केल्यावर हिंदूना जे फळ लागते तेच फळ
राम मुसलमानला रोजा केल्यावर लागते दोघांच्या फळात काही फरक राहत नाही.

राम ८)असेच तसबी आणि माळा ही एकच आहे.मुस्लिम तसबी फेरतो तर हिंदू माळा
राम फेरतो मुस्लिमांना तसबी फेरल्यावर जे फळ लागते तेच्या तेच फळ हिंदूना माळा
राम फेरल्याने प्राप्त होते परंतु हिंदू आणि मुस्लिम या वस्तुंचा खरा अर्थ समजत नाही
राम आणि हिंदू आपला पक्ष बनवून घेतो व मुस्लिम आपला पक्ष बनवून घेतो आणि
राम आपसात दोघे व्यर्थच भिडतात,अडतात आणि दुःखी होतात या अडण्या-भिडण्यात खरा
राम परमात्मा विसरून जातात आणि काळाच्या वश जसे आजपर्यंत बसले होते तसे बसलेले
राम राहतात आणि जुलमी काळाचे कष्ट भोगत राहतात. ॥३॥

सासा गुण के काज ॥ नाँव साहिब सो दिया ॥

ऊठ बेठ गम जाण ॥ नाँव ओऊँ धर लिया ॥

नाँव राम इण होय ॥ जोय रमता सब माही ॥

सोहँ इण प्रकार ॥ सकळ मे रहया समाई ॥

ओऊँ सोहँ राम सुण ॥ अे अेसे सब होय ॥

याँ ऊपर सुखराम के ॥ प्रमात्म कूँ जोय ॥४॥

राम नाव कसे ठेवले गेले

राम ९)श्वासाचा गुण हंसात टाकतो म्हणून टाकणाऱ्याचे नाव साहेब दिले.

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम २)मायेमध्ये उठतो बसतो म्हणून ओअम नाव ठेवून दिले.

राम

राम ३)राम-सर्वात रमतो म्हणून रामनाम ठेवून दिले.

राम

राम ४)सोहम-सर्वात सामावतो म्हणून सोहम सांगून दिले किंवा ठेवून दिले.अशाप्रकारे साहेब,ओअम,सोहम,रामनाम ठेवले गेले.या नावांच्या पलिकडे जे नाम आहे,जे शब्दात येत नाही त्या परमात्म्याला पहा.॥४॥

राम

राम

राम निरंजण व्हे ईण रीत ॥ ताही अंजण नही होई ॥

राम

राम निराकार सो इम ॥ द्रष्ट पर चडे न कोई ॥

राम

राम आरब इसका नाम ॥ आत जाता पर दिया ॥

राम

राम अलख व्हे ईण रीत ॥ जक्त लख सही न किया ॥

राम

राम निरंजण आरब अलख रे ॥ अे सब अेकी जाण ॥

राम

राम याँ ऊपर सुखराम के ॥ तांको करो पिछाण ॥५॥

राम

राम परमेश्वर ईण रीत ॥ पलक मे माँड ऊपाई ॥

राम

राम अबनासी क्हे अेम ॥ ग्रभ मे पडयो न काई ॥

राम

राम आद आप ही आप ॥ तद अजरावण बागा ॥

राम

राम क्रता कहीये अेम ॥ बिध करणे सब लागा ॥

राम

राम दोय नाँव प्रब्रम्ह का ॥ दोय आतम का होय ॥

राम

राम सतगुरु बिन सुखराम के ॥ न्यारा लखे न कोय ॥६॥

राम

राम ५)व ६) पिता पारब्रम्हला आमच्या सारखे अंजन म्हणजे इंद्रिय नाही.म्हणून त्याला

राम

राम निरंजन म्हणतात.त्या पारब्रम्हला मायेच्या दृष्टिने समजेल असा आकार नाही म्हणून

राम

राम त्याला निराकार म्हणतात तो येतांना व जातांना श्वासात राहतो.म्हणून त्याला आरब

राम

राम म्हणतात.पारब्रम्ह पित्याला अलख याकरीता म्हणतात की तो डोळ्यांनी लखला जात

राम

राम नाही.पिता पारब्रम्हला परमेश्वर याकरीता म्हणतात की त्याने एका पळात सृष्टी बनविली

राम

राम त्याला अविनाशी याकरीता म्हणतात की तो जीवासारखा गर्भात पडून मायेचे विनाशी

राम

राम शरीर प्राप्त करीत नाही व शंभर वर्षा नंतर मरत नाही.त्याला आद याकरीता म्हणतात

राम

राम की तो आमच्या जीवा सारखा गर्भात येऊन जन्मला नाही म्हणजे तो आधी जसा होता

राम

राम तसाच आज ही आहे.तो आमच्या शरीरासारखा म्हातारा होऊन किंवा जळून नष्ट होऊन

राम

राम जातो तसे तो कभी म्हातारा किंवा जळून नष्ट होत नाही म्हणून त्याला अजरावण

राम

राम म्हणतात.त्याला कर्ता याकरीता म्हणतात की त्यानेच सर्व मायावी विध्या बनवल्या

राम

राम अशाप्रकारे निरंजन,निराकार,आरब,अलख,परमेश्वर,अविनाशी,आद,आजरावण,कर्ता हे

राम

राम सर्व प्रकारांच्या नामांनी संसारी पारब्रम्ह पिता जाणला जातो.आदि सतगुरु सुखरामजी

राम

राम महाराज सांगतात की त्याच्या वर सतगुरु पारब्रम्ह आहे त्याला जाणा अशाच प्रकारे

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सतगुरु पारब्रम्ह ज्ञान रुपाचे असल्याकारणाने त्याला अंजन राहत नाही म्हणून राम
राम सतस्वरुप पारब्रम्हाला ही निरंजन म्हणतात त्या ज्ञान विज्ञान सतस्वरुप पारब्रम्हाला राम
राम मायेच्या देहासारखा आकार राहत नाही याकरीता म्हणून तो सतस्वरुप पारब्रम्ह राम
राम मायेसारखा आकारी न होता निराकार आहे.सतस्वरुप पारब्रम्ह हे हंसाला येत्या जात्या राम
राम श्वासात सोबत राहून ज्ञान शिकवतो म्हणून तो आरब आहे. सतस्वरुप पारब्रम्ह हे राम
राम ज्ञान विज्ञान असल्या कारणाने कधी ही मायेसारखे शरीर धारण करीत नाही म्हणून हे राम
राम चर्मचक्षुने मायेसारख्या चर्मचक्षूने दिसत नाही म्हणून तो अलख आहे. सतस्वरुप राम
राम पारब्रम्ह पिता पारब्रम्ह,त्रिगुणी माया,आत्मब्रम्ह सर्वांना ज्ञान देऊन कार्य करतो म्हणून राम
राम तो परमेश्वर आहे.सतस्वरुप पारब्रम्ह हे ज्ञान विज्ञान स्वरुप असल्या कारणाने गर्भात राम
राम कधी येत नाही म्हणून अविनाशी आहे.ज्ञान विज्ञानाच्या रुपाचा सतस्वरुप पारब्रम्ह हा राम
राम आधीपासून आहे. याकरीता त्याला आद म्हणतात ज्ञान विज्ञानी सतस्वरुप पारब्रम्ह राम
राम ज्ञान विज्ञानी असल्याकारणाने कधी मायेसारखा म्हातारा किंवा जळू शकत नाही म्हणून राम
राम तो अजरावण आहे.ज्ञान विज्ञानी सतस्वरुप पारब्रम्ह हाच होणकाळ व जीवाला ज्ञान देतो राम
राम याकरीता तो ज्ञान कर्ता आहे अशाप्रकारे सतगुरु पारब्रम्ह ही निरंजन,निराकार, आरब, राम
राम अलख,परमेश्वर,अविनाशी,आद,अजरावण कर्ता आहे.मायेचे डोळे व मायेच्या ज्ञानाच्या राम
राम समजने पिता पारब्रम्ह व सतस्वरुप पारब्रम्ह हे दोन्हीही निरंजन, निराकार, आरब, राम
राम अलख,परमेश्वर,अविनाशी,आद,अजरावण कर्ता असे एकसारखे दिसतात परंतु पिता राम
राम पारब्रम्ह ही माया आहे,मायेत रचमचला आहे.जीवांकरीता मारणहार काळ आहे तो राम
राम जीवांना ८४लक्ष योनीच्या दुःखात नरकात टाकणारा क्रूर महाकाळ आहे.तसेच सतगुरु राम
राम पारब्रम्ह हा मायेच्या पलिकडे आहे व पूर्ण ज्ञान विज्ञान आहे तो वैरागी आहे तो जीवां राम
राम करीता काळापासून मुक्त करणारा तारणहार सतगुरु आहे.तो जीवांना ८४ लक्ष योनीच्या राम
राम दुःखातून काढून महासुखात टाकणारा दयावान सतगुरु आहे.अशाप्रकारे पिता पारब्रम्ह राम
राम व सतगुरु पारब्रम्ह हे दोन्ही वेगवेगळे आहेत.हा फरक सतज्ञानाने समजतो.हा फरक राम
राम ब्रम्हा,विष्णू,महेश,अवतार यांच्या त्रिगुणी मायावी ज्ञानाने कधी समजत नाही या मायावी राम
राम ज्ञानाने पारब्रम्ह पिताच पिताही आहे व सतगुरु ही आहे असेच समजते.मायावी ज्ञानाने राम
राम सतस्वरुप ब्रम्हांडात दोन सारखे नामावाले पारब्रम्ह आहे व सतस्वरुप पारब्रम्ह हा पिता राम
राम पारब्रम्हपासून वेगळा आहे असे कधी समजत नाही एक पारब्रम्ह पिता पारब्रम्ह आहे व राम
राम दुसरा पारब्रम्ह सतगुरु पारब्रम्ह आहे असा पारब्रम्ह पारब्रम्ह मधील फरक सतगुरु राम
राम पारब्रम्हचे देहधारी सतगुरु मिळाल्या वरच समजते अशाच प्रकारे दोन पारब्रम्ह सारखे राम
राम दोन नामाचे आत्मा आहे एक आत्मा मायेच्या विषय वासनेत रच मचली अशी जीवात्मा राम
राम आहे तर दुसरी मायेच्या विषय वासनेने पूर्ण मुक्त अशी ज्ञान वैरागी ब्रम्हात्मा आहे.हा राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम हंस जिवात्म्याच्या रूपात पिता पारब्रम्हच्या देशात राहून दुःखावर दुःख भोगतो व तोच
राम हंस सतगुरुच्या शरणात जाऊन ब्रम्हात्मा बनल्यावर सतगुरु पारब्रम्हमध्ये जातो व
राम सतगुरु पारब्रम्हमध्ये राहून सुखावर सुख भोगतो. ॥६॥

इंद व छंद ॥

राम सामी कहे सारे पंथ हमारो ॥ जोगी ही जोरस रेस बखाणे ॥

राम जंगम ओर फकीर जलाली ॥ अल्ला सरोबर और न आणे ॥

राम जतीस पंथ सराय मरे ज हुं ॥ बिप्र बेद बे ईस बखाणे ॥

राम पास गयाँ सुखराम कहे ॥ सो तो पखे की बात ॥ पखे दिस ताणे ॥७॥

राम जगात स्वामी म्हणजे संन्यासी सांगतात की, सर्व पंथात आमचा पंथच श्रेष्ठ आहे तर
राम योगी जोर देऊन सांगतात की आमचा पंथच सरसा म्हणजे उंच आहे त्यांचा पंथ
राम महादेवापासून आल्या-कारणाने उंच आहे असे म्हणतात असेच जंगम म्हणतात की,
राम आमचाच पंथ चांगला आहे. फकीर आणि जलाली म्हणतात की आमच्या अल्लाची
राम बरोबरी दुसरा कोणी करू शकत नाही कारण की त्या अल्लानेच सर्वांना पैदा केले आहे
राम जती आपल्याच पंथांची सराहना म्हणजे शोभा करून मरतात म्हणजे शोभा करून करून
राम त्यांचा मनुष्य देह सुटून जातो. असेच ब्राम्हण वेद हाच ईश्वर आहे असे वर्णन करतात
राम म्हणजे वेदांमधील करण्या केल्यानेच परमात्मा मिळेल म्हणजे वेदांमध्येच परमात्मा आहे
राम असे म्हणतात म्हणून आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, तुम्ही ज्यांच्याही
राम जवळ जाल तो आपल्याच पक्षाची गोष्ट आपल्याच कडे ताणून सांगेल. ॥७॥

राम जती फकिर सन्यास बण्यो जूं ॥ कोऊस कान ज आण फडावे ॥

राम कुंडे मे बेस सबे भिन्न खोई ॥ गिरे सो मांड बना बिच जावे ॥

राम तपस्या ही तप अनेक हूं हुन्नर ॥ साच बिना कोई भावे ज्यूं गावे ॥

राम सोच बिचार कहे सुख देवजी ॥ भाग बिना कण काहु न पावे ॥८॥

राम कोणी जती झाला आहे, कोणी फकीर झाला आहे, कोणी संन्यासी बनला आहे तर
राम कोणी कान फाडून त्याच्यात मुद्रा घालून आयस बनला आहे आणि कित्येक कुंडापंथी
राम एकाच कुंडीमध्ये बसून कोणी कोणाची उंच किंवा निचची भिन्नता ठेवत नाही म्हणजे
राम सर्वजण एकाच कुंडीत मास, दारू, मासे खातात कोणी घरात म्हणजे संसारात राहतात
राम तर कोणी वनात जातात तर कोणी तप करतात असे अनेक हुन्नर करतात परंतु भाग्य
राम नसल्यामुळे सत्य परमात्म्याला गात नाही. याकारणाने सत्य परमात्म्या शिवाय मायेला
राम भजतात असे कोणी भावे ज्यू भजा (जसे-वनात गेला तप केले) तरीही आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज विचार करून सांगतात की त्यांना सतब्रम्ह मिळणार नाही आणि
राम त्यांचा होणकाळ सुटणार नाही. ॥८॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	पंथ की सोभा करे नर असे ॥ आप की माय को डाकण केहे ॥		राम
राम	जग सो जात सबे सुख मानर ॥ लिल बिलास सबे कर रेहे ॥		राम
राम	ताही सूं काम पडे तिण बेळां ॥ सोई आधीन सराय मरे हे ॥		राम
राम	असे जूं सब कहे सुखदेवजी ॥ ओर की बात कुँ कान न देहे ॥१॥		राम
राम	सर्व लोक आपल्या आपल्या पंथाची शोभा अशाप्रकारे करतात की,त्या पंथात काही		राम
राम	खोटेपणा किंवा काही वाईट गोष्ट राहिली तरीही त्या पंथाला चांगलाच म्हणतात		राम
राम	जसे-कोणाची आई डकीण असली तरी ही तो सांगत नाही की माझी आई डकीण		राम
राम	आहे आणि त्याला त्याच्या आईची डकीण असल्याची माहिती असली तरी ही तो		राम
राम	मान्य करणार नाही अशाचप्रकारे आपल्या आपल्या पंथात वाईट गोष्ट असली तरी ही		राम
राम	त्याची शोभाच करतो जसे संसारात त्या आपल्या जातीच्या रितीप्रमाणे रितीसारखे		राम
राम	लीला-विलास करुन त्या आपल्या जातीत कुरीती म्हणजे वाईट रीत राहिली तरी ही		राम
राम	जातीला सोडत नाही आणि दुसऱ्या जातीची चांगली रीत ग्रहण करीत नाही.आपल्या		राम
राम	जातीशी काम पडल्यावर त्या वेळी तो आपल्या जातीच्या आधीन होऊन आपल्याच		राम
राम	जातीची शोभा करुन मरतो तसेच हे सर्व जन आपल्या आपल्या पंथाची शोभा करुन		राम
राम	मरतात आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात असेच हे सर्व आपल्या आपल्या		राम
राम	पंथाच्या गोष्टी सांगतात आणि दुसऱ्या पंथाच्या गोष्टी ऐकत नाही. ॥१॥		राम
राम	आप की बात इसी बिध केहे ॥ ओर को ग्यान सुण्यो नही आवे ॥		राम
राम	गांव सो स्हेर मुलक बदेसा ॥ देख्याँ बिना कहा भेव बतावे ॥		राम
राम	पार को धन सुखो दुःख पीडा ॥ बुझ कऱ्याँ किण रीत कहाई ॥		राम
राम	युं सोच बिचार कहे सुखदेवजी ।ओर की सोभा इसी बिध नाई ॥१०॥		राम
राम	आपल्या पंथाच्या गोष्टी अशा सांगतात की,जसे त्याने दुसऱ्यांचे ज्ञान ऐकलेच नाही		राम
राम	आणि दुसऱ्यांचे ज्ञान त्याला येत ही नाही याकरीता तो आपलीच गोष्ट सांगत राहतो		राम
राम	जसे कोणी ही ज्याने फक्त आपले गावच पाहिले आहे आणि दुसरे शहर किंवा विदेश		राम
राम	पाहिले नाही तर तो तेथील गोष्टी कशा सांगेल?दुसरे शहर किंवा विदेश बघितले नाही		राम
राम	म्हणून तो त्याचा भेद सांगू शकत नाही तसेच आपल्या पंथाच्या पक्षामध्ये बांधले		राम
राम	असल्याकारणाने दुसऱ्या विपक्षाच्या पंथाचा भेद कसा सांगणार?तसेच दुसऱ्यांचे धन		राम
राम	आणि दुसऱ्यांचे सुख-दुःख,दुसऱ्यांची पिडा विचारल्या शिवाय तो कोणत्या प्रकारे		राम
राम	सांगेल?तसेच दुसऱ्यांचा भेद काय सांगू शकेल?अशाच तऱ्हेने दुसरे पंथ आणि धर्म		राम
राम	बघितल्या शिवाय त्याचे ज्ञान काय माहित होईल?आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज		राम
राम	विचार करुन सांगतात की,अशातऱ्हेने दुसऱ्यांची शोभा करता येत नाही. ॥१०॥		राम
राम	॥ इति पखा पखी को अंग संपूरण ॥		राम